

Wszchemogący nasz Panie

Anonim z XVI wieku

SOPRAN

1. Wszech - mo - gą - cy nasz Pa - nie, dziw - noś swój świat
2. A - le mdłe przy - ro - dze - nie czło - wie - czej krew -

ALT

1. Wszech - mo - gą - cy nasz Pa - nie, dziw - noś swój świat
2. A - le mdłe przy - ro - dze - nie czło - wie - czej krew -

TENOR

1. Wszech - mo - gą - cy nasz Pa - nie, dziw - noś swój świat
2. A - le mdłe przy - ro - dze - nie czło - wie - czej krew -

BAS

1. Wszech - mo - gą - cy nasz Pa - nie, dziw - noś swój świat
2. A - le mdłe przy - ro - dze - nie czło - wie - czej krew -

4

spra - wił, a swą nie - zwy - kłą mi - łość czło - wie - ko - wi
- ko - ści zło - mi - ło przy - ka - za - nie Pań - skiej wiel - moż -

spra - wił, a swą nie - zwy - kłą mi - łość czło - wie - ko - wi
- ko - ści zło - mi - ło przy - ka - za - nie Pań - skiej wiel - moż -

spra - wił, a swą nie - zwy - kłą mi - łość czło - wie - ko - wi
ko - ści zło - mi - ło przy - ka - za - nie Pań - skiej wiel - moż -

spra - wił, a swą nie - zwy - kłą mi - łość czło - wie - ko - wi
- ko - ści zło - mi - ło przy - ka - za - nie Pań - skiej wiel - moż -

zja - wił. Na kształt swej świę - tej twa - rzy ra - czy - łeś go
no - ści. Wi - dząc Pan nie - wdzię - czne - go ła - ski swej czło -

zja - wił. Na kształt swej świę - tej twa - rzy ra - czy - łeś go
no - ści. Wi - dząc Pan nie - wdzię - czne - go ła - ski swej czło -

zja - wił. Na kształt swej świę - tej twa - rzy ra - czy - łeś go
no - ści. Wi - dząc Pan nie - wdzię - czne - go ła - ski swej czło -

zja - wił. Na kształt swej świę - tej twa - rzy ra - czy - łeś go
no - ści. Wi - dząc Pan nie - wdzię - czne - go ła - ski swej czło -

stwo - - rzyć, a nad wszy - tkim
wie - - ka, zdał go był na

stwo - - rzyć, a nad wszy - tkim
wie - - ka, zdał go był na

stwo - - rzyć, a nad wszy - tkim
wie - - ka, zdał go był na

stwo - - rzyć, a nad wszy - tkim
- wie - - ka, zdał go był na

14

stwo - rze - niem przed - niej - szym_ prze - ło - żyć.
 mę - cze - nie pra - wie aż do wie - ka.

stwo - rze - niem przed - niej - szym prze - ło - żyć.
 mę - cze - nie pra - wie aż do wie - ka.

stwo - rze - niem przed - niej - szym prze - ło - żyć.
 mę - cze - nie pra - wie aż do wie - ka.

stwo - rze - niem przed - niej - szym prze - ło - żyć.
 mę - cze - nie pra - wie aż do wie - ka.

3. Przyszedł czas, ulitował Pan swego stworzenia
 chcąc je mile wykupić z onego morzenia.
 Z tajności Trojce Świętej bostwo swe rozdzielił,
 a na świat w paniński żywot swego syna wcielił.